

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VIII legislatura

Tercer període

Sèrie C - Número 221

Dijous, 13 de desembre de 2007

Comissió de Cooperació i Solidaritat

PRESIDÈNCIA DE L'H. SR. JOAN MANUEL DEL POZO I ÀLVAREZ

Sessió núm. 4

Í N D E X

Sessió informativa

amb el conseller de la Vicepresidència per a presentar el Pla anual 2007 (tram. 355-00052/08) (p. 3)

Proposta de resolució

sobre la creació del registre de cooperants a l'exterior (tram. 250-00264/08) (p. 17)

Proposta de resolució

sobre el desplegament de l'Estatut del cooperant (tram. 250-00266/08) (p. 19)

NOTES

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció pot ésser consultada a l'expedient de la comissió.

SESSIÓ NÚM. 4

La sessió s'obre a les dotze del migdia i deu minuts. Presideix el Sr. Del Pozo i Álvarez, acompanyat de la secretària, Sra. Fortuny i Torruella. Assisteix la Mesa el lletrat Sr. Muro i Bas.

Hi són presents les diputades i els diputats Sr. Corominas i Díaz, Sra. Figueras i Ibàñez, Sr. Maimí i Pou, Sr. Pellicer i Punyed, Sra. Ribera i Garijo, Sra. Ruiz i Isern i Sr. Rull i Andreu, pel G. P. de Convergència i Unió; Sr. Comín Oliveres, Sra. Ferrer Valls, Sr. Pérez Ibàñez, Sr. Rañé i Blasco i Sr. Terrades i Santacreu, pel G. P. Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi; Sr. Aragonès i Garcia, Sr. Estradé i Palau, Sra. Simó i Castelló i Sr. Vendrell i Segura, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Sr. López i Rueda i Sr. Luna i Vivas, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Sr. Postigo i Garcia i Sra. Civit Illa, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i Sr. Domingo Domingo, pel G. Mixt.

Assisteix a aquesta sessió el conseller de la Vicepresidència, Sr. Josep-Lluís Carod-Rovira, acompanyat del secretari general, Sr. Rafel Niubò i Baqué, i del director general de Cooperació al Desenvolupament i Acció Humanitària, Sr. David Minoves i Llucià.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sessió informativa de la Comissió de Cooperació i Solidaritat amb el conseller de la Vicepresidència per a presentar el Pla anual 2007 (tram. 355-00052/08). Conseller del Departament de la Vicepresidència. Sessió informativa.
2. Proposta de resolució sobre la creació del registre de cooperants a l'exterior (tram. 250-00264/08). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 104, 37).
3. Proposta de resolució sobre el desplegament de l'Estatut del cooperant (tram. 250-00266/08). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació. (Text presentat: BOPC 104, 39).

El president

Bon dia, senyores i senyors diputats.

———— **Sessió informativa amb el conseller de la Vicepresidència per a presentar el Pla anual 2007** (tram. 355-00052/08)

Procedim a l'inici de la sessió del plenari de la Comissió de Cooperació i Solidaritat, el primer punt de l'ordre de la qual és la compareixença del senyor vicepresident del Govern per presentar el Pla anual 2007 de cooperació. Amb la benvinguda més cordial en nom de tota la comissió, té la paraula el senyor vicepresident.

El conseller de la Vicepresidència (Sr. Josep-Lluís Carod-Rovira)

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, aquest Pla anual de cooperació per al 2007 va ser aprovat pel Govern de Catalunya el passat dia 16

d'octubre. Tal com vostès ja saben i com jo mateix vaig explicar en la meua compareixença davant d'aquesta comissió al juliol, aquesta situació de retard ha estat del tot inevitable, amb la coincidència de l'inici del mandat de l'actual Govern, amb l'inici també d'un nou cicle de planificació de la política de cooperació per al desenvolupament, no només al nostre país, sinó en el nostre context.

Així, doncs, la primera actuació d'aquest Govern en matèria de cooperació per al desenvolupament d'aquest any ha estat l'adopció i posterior aprovació parlamentària del nou Pla director 2007-2010, fet que ha implicat el retard en l'elaboració del Pla anual 2007. Considerant aquestes circumstàncies —que estic segur que vostès sabran comprendre i àdhuc valorar— complementaré la meua exposició sobre les prioritats del Pla anual 2007 amb alguns exemples d'actuacions que s'han dut a terme en l'aplicació del pla. La nostra voluntat és que el Pla anual de cooperació al desenvolupament 2008 sigui aprovat durant les primeres setmanes de l'any vinent, de manera que així sigui possible de recuperar el cicle normal de programació de la cooperació per al desenvolupament del Govern de Catalunya.

Les prioritats de la cooperació fan referència d'una manera principal a la millora de la qualitat de la cooperació, a la voluntat de concentració sectorial i geogràfica, i a la millora de les capacitats del Govern de Catalunya. L'objectiu de millora de la qualitat de la cooperació té un caràcter transversal i, per tant, cal que estigui present en tots els espais d'actuació de la cooperació per al desenvolupament. No obstant això, hi ha dos àmbits expressament desenvolupats al pla director que són especialment rellevants pel que fa a la qualitat: eficàcia a l'ajut, en primer lloc; bona gestió de la política pública de cooperació al desenvolupament, en segon.

En primer terme, la millora de la qualitat exigeix incrementar l'eficàcia de la cooperació per al desenvolupament amb l'objectiu de garantir-ne un major impacte sobre la reducció de la pobresa, la superació de les desigualtats i la generació de condicions de desenvolupament. Un dels principis de la Declaració de París sobre l'eficàcia de l'ajut és el principi d'harmonització que recomana que l'ajut es canalitzi de forma coordinada entre els actors de la cooperació per al desenvolupament. D'acord amb aquest principi, el Pla anual 2007 ha previst, entre les seves prioritats, la millora dels espais de coordinació, tant a l'interior de la Generalitat de Catalunya com amb la comunitat de donants.

Algunes de les actuacions dutes a terme el 2007 són, pel que fa a la millora dels espais i els mecanismes per garantir la coordinació i la coherència de les actuacions del Govern: signatura d'un conveni per a l'establiment d'un marc de col·laboració entre la Direcció General de Cooperació al Desenvolupament i Acció Humanitària, l'Agència Catalana de Cooperació i el Departament de Salut, amb la finalitat d'impulsar conjuntament actuacions en matèria de cooperació per al desenvolupament en els àmbits de salut considerats prioritaris per la cooperació per al desenvolupament de la Generalitat. Fruit d'aquesta col·laboració, destaca l'acord del Departament de Salut, la Universitat Catòlica de Beira, a Moçambic, i l'Agència Catalana de Cooperació al Des-

envolupament per impulsar un programa de formació de metges moçambiquesos i per a l'assessorament en el desplegament d'una estratègia de salut comunitària en aquest país.

També, diverses convocatòries conjuntes entre l'agència catalana i els departaments i organismes de la Generalitat. Concretament: la convocatòria conjunta de l'agència i el Copca per al foment de la participació dels agents empresarials en la cooperació per al desenvolupament, dotada amb 1.220.000 euros i en aquests moments encara pendent de resolució; la convocatòria conjunta de l'Agència catalana de Cooperació al Desenvolupament, el Departament de Treball i la Secretaria de Joventut adreçada a joves catalans i catalanes perquè tinguin una primera experiència formativa i professional en projectes d'organitzacions no governamentals catalanes –deu projectes, en aquest cas, finançats per valor de 200.000 euros–; la convocatòria conjunta de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament i la Secretaria de Joventut per donar suport a projectes de cooperació per al desenvolupament que realitzen les entitats juvenils, per un import de 300.000 euros; la convocatòria de beques –beques de cooperació internacional i desenvolupament– impulsada per l'Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca, l'AGAUR, i l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament per a joves llicenciats i diplomats en universitats catalanes que desitgin formar-se professionalment en desenvolupament i cooperació per al desenvolupament –la dotació de la convocatòria, de publicació imminent, és de 750.000 euros–, o bé la convocatòria conjunta de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament i el Departament d'Educació, que ha donat suport a trenta projectes d'elaboració, revisió i millora dels recursos pedagògics en l'àmbit formal de l'educació per al desenvolupament, per un import total de 500.000 euros.

Pel que fa a la millora dels espais i els mecanismes de coordinació amb els ens locals, en aquests moments estem tancant un conveni per establir un marc de col·laboració entre l'agència i la Mancomunitat de Municipis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona en matèria de residus, gestió de l'aigua, infraestructures, mobilitat i transport, i medi ambient.

Pel que fa a la millora de la coordinació amb la comunitat de donants, bilateral i multilateral, el Govern de Catalunya va participar a principis d'any en la reunió de donants del Fons Mundial de la Lluita contra la Sida, la Malària i la Tuberculosi que es va celebrar a Oslo.

La secretària d'Afers Exteriors, juntament amb el responsable de l'Agència Catalana de Cooperació, va participar a la trobada anual de donants internacionals organitzada per l'Agència de les Nacions Unides per a l'Ajut als Refugiats de Palestina al Pròxim Orient, l'UNRWA, realitzada a Amman, Jordània.

En segon terme, la millora de la qualitat està intrínsecament associada a una bona gestió de la política pública de cooperació. I, en aquest sentit, algunes de les prioritats i actuacions per a aquest any que s'acaba han estat:

Millorar els mecanismes de participació dels actors en la política de cooperació per al desenvolupament. Re-

forma dels tres òrgans consultius: el Consell de Cooperació, la Comissió Interdepartamental de Cooperació i la Comissió de Coordinació amb els Ens Locals, tal com es preveia en el pla anual. S'ha debatut la reforma en el si de cadascun dels òrgans i posteriorment han dictaminat de forma favorable la proposta de millora plantejada. Aquesta preveu una adequació del funcionament i la representativitat d'aquests òrgans. També, l'activació de la Comissió de Qualitat del Consell de Cooperació. Després d'un temps d'inactivitat, aquest òrgan ha iniciat una nova etapa, centrada en el seguiment i l'avaluació de la política de cooperació.

En segon lloc, impulsar l'avaluació com un instrument d'aprenentatge. En relació amb aquesta prioritat, al llarg d'aquest any s'ha iniciat un procés participatiu per a l'elaboració de les directrius d'avaluació de la política de cooperació per al desenvolupament. Concretament, s'ha elaborat i validat la proposta de metodologia i calendari amb els actors de la cooperació catalana, s'ha realitzat un debat inicial sobre els objectius de les directrius i les qüestions que aquestes haurien d'adreçar i ha començat el treball amb grups específics per tractar aquestes qüestions. De forma complementària, s'han endegat dues licitacions i un concurs negociat per a l'avaluació d'actuacions de cooperació finançades per la Generalitat: les actuacions d'expansió al centre mèdic de Beit Sahour, Palestina, el programa regional de suport a la Plataforma Sindical Comuna Centreamericana i el projecte Cornisa, de dinamització comunitària i promoció del desenvolupament local al Marroc.

Finalment, el pla anual també preveu un impuls de la planificació estratègica i programàtica mitjançant el desplegament d'alguns dels instruments previstos en el pla director, com les directrius o manual d'ús per fer operatius i aplicables els tres objectius transversals, els criteris per als treballs amb els organismes multilaterals o l'estratègia d'educació per al desenvolupament. En relació amb aquest punt s'ha iniciat l'elaboració d'alguns d'aquests instruments o s'han dissenyat les metodologies d'elaboració d'altres i s'ha deixat per a l'any vinent, el 2008, l'elaboració i/o finalització i adopció dels documents. A hores d'ara l'agència ha executat pràcticament el 85 per cent del que tenia pressupostat per a aquest any.

D'acord amb el pla director, l'acció de la Generalitat de Catalunya en matèria de cooperació per al desenvolupament queda definida en tres línies estratègiques que estructurin les prioritats d'intervenció sectorial de la cooperació per al desenvolupament. Dues línies fan referència a les actuacions al sud –desenvolupament i acció humanitària– i una tercera, al treball al nord –educació i capacitats. D'altra banda, també és voluntat del pla director, i queda recollit en el Pla anual 2007, impulsar la concentració sectorial en la línia estratègica de desenvolupament. Així, doncs, el 2007 l'objectiu era –és– destinar el 80 per cent dels recursos d'aquesta línia als set objectius estratègics que estableix el pla director.

Pel que fa a la concentració geogràfica, i d'acord amb el Pla director 2007-2010, el pla d'enguany proposa concentrar el gruix de la cooperació per al desenvolupament –60 per cent de la línia de desenvolupament– en els països fixats com a prioritaris. Un segon grup de

països, amb un grau de prioritització menor, són els països preferents, que han de concentrar un 20 per cent dels recursos de la línia de desenvolupament.

Amb l'objectiu de contribuir a l'assoliment d'aquests objectius de concentració sectorial i geogràfica, el 2007 s'ha impulsat la cooperació bilateral d'iniciativa directa de la Generalitat en els països i en àmbits prioritaris del pla director. Concretament, aquesta modalitat s'ha intensificat en dos països prioritaris, l'Equador i Moçambic, i s'han explorat oportunitats d'actuació a d'altres països. En el cas de l'Equador, per exemple, s'ha donat suport a l'associació de Dones per la Vida per a l'exigibilitat de drets, la participació ciutadana i els drets polítics de les dones. Aquest projecte té com a objectiu promoure un procés d'enfortiment organitzatiu i apoderament de les dones en set ciutats del país, per a l'exigibilitat de la llei de maternitat gratuïta, la formació de dones líders a nivell nacional i la defensa dels drets polítics de les dones.

S'ha continuat, també a l'Equador, impulsant el projecte Sasicu amb la Direcció Nacional d'Educació Intercultural Bilingüe, que té com a objectius l'enfortiment del sistema d'educació intercultural bilingüe, el desenvolupament tecnicopedagògic de l'educació intercultural bilingüe a través del suport al desglossament curricular del batxillerat bilingüe, fonamentalment espanyol i quítxua, i a la normalització d'altres llengües parlades també en aquest indret, i a la implementació d'un programa de professionalització per a les nacionalitats dels pobles indígenes de l'Amazònia i la costa equatoriana.

A Moçambic s'ha continuat donant suport institucional, com ja és tradicional, al sector salut, a la província d'Inhambane, a través del Ministeri de Salut. S'ha continuat impulsant el suport pressupostari al sector salut per mitjà de les aportacions al fons comú provincial de salut.

A banda de les actuacions en aquests dos països prioritaris i com a intervenció puntual en l'àmbit de la construcció de pau i governabilitat democràtica, cal destacar, per exemple, la missió d'observació de les eleccions presidencials, legislatives i locals de Guatemala del dia 9 setembre, que, com ja saben, va organitzar el Govern conjuntament amb aquest Parlament.

Des d'altres modalitats d'actuació, com la cooperació bilateral a iniciativa d'altres actors, també s'ha vetllat per impulsar una major concentració geogràfica i sectorial. Així, per exemple, la convocatòria de programes plurianuals de cooperació per al desenvolupament de l'Agència Catalana de Cooperació, dotada amb 6 milions d'euros, ha subvencionat fins a trenta programes diferents de cooperació en països prioritaris i també preferents en algun dels objectius estratègics del pla. A més, la convocatòria ordinària de l'agència ha subvencionat vuitanta-tres projectes de desenvolupament, per un import total de 6 milions d'euros, i trenta-dos projectes de construcció de pau, per un import total d'un milió i mig d'euros.

Finalment, aquest any l'agència ha publicat per primer cop una convocatòria per donar suport a projectes de cooperació per al desenvolupament així com també de sensibilització i educació, impulsats pels sindicats i les associacions professionals agràries i per les fun-

dacions i associacions que en depenen, dotada també amb un milió i mig d'euros. M'he referit a les prioritats i a les actuacions també dins de la línia estratègica de desenvolupament, que és la que obeeix més clarament a aquesta necessitat de concentració.

Pel que fa a les altres dues línies –en concret, l'acció humanitària–, les prioritats i actuacions principals són:

Millorar la coordinació i eficàcia en la resposta de la Generalitat per satisfer les necessitats immediates de les poblacions afectades per catàstrofes d'origen natural o humà en la mesura de les nostres possibilitats. La resposta en els casos del terratrèmol al Perú, el passat agost, o més recentment del cicló Sidr a Bangla Desh evidencien aquesta voluntat d'acció ràpida en els casos que ho requereixen. En el cas del sisme del 7,9 graus a l'escala de Richter al Perú, del passat mes d'agost, es va convocar el Comitè Català d'Ajut Humanitari d'Emergència el 17 d'agost, un dia i mig després del sisme, per coordinar les actuacions a fer amb els diferents actors catalans d'acció humanitària, però també amb la presència de representants qualificats del Consolat del Perú a Barcelona –la seva vicecònsol–, i es va decidir, entre altres, fer un viatge d'identificació de possibles vies de reconstrucció per part de tècnics de l'agència, visitar els projectes de postemergència finançats per la mateixa agència i avaluar zones geogràfiques i sectors estratègics clau per intervenir. Del viatge se n'ha després també una convocatòria *ad hoc* d'ajuts d'acció humanitària conjunta amb el Fons Català de Cooperació, amb una dotació total de 580.000 euros –dotats, d'aquests 580.000, vuitanta mil pel Fons Català de Cooperació al Desenvolupament; la resta, per l'agència– amb l'objectiu d'afrontar la fase de reconstrucció de la zona afectada.

Millorar l'abast i impacte de l'acció humanitària de la Generalitat en les grans crisis humanes que afecten l'Àfrica, a través de la modalitat de cooperació multilateral; en concret, mitjançant els convenis que tenim amb l'ACNUR, l'agència de les Nacions Unides per al Refugiats, de suport a la població refugiada de Darfur al Txad i amb el Programa mundial d'aliments.

També, potenciar el treball en l'àmbit de la gestió de riscos i la prevenció de desastres, amb una especial atenció a l'Amèrica Llatina. En aquest sentit, s'ha obert una línia específica de gestió de riscos i prevenció de desastres a la convocatòria de programes de l'agència que permetrà incrementar l'abast d'aquestes actuacions mitjançant tres programes plurianuals per un import total de mig milió euros.

Consolidar el treball amb les organitzacions no governamentals en l'àmbit de l'acció humanitària per mitjà de la convocatòria de subvencions, que, a través de l'agència, ha permès aprovar quatre programes per un valor total de 1.800.000 euros.

Per últim, des de la línia estratègica d'educació i capacitats, les principals actuacions a destacar han estat:

Amb l'objectiu d'impulsar l'educació per al desenvolupament i la sensibilització, s'ha realitzat la primera convocatòria de l'Agència Catalana de Cooperació de subvencions destinades a les organitzacions no gover-

namentals de desenvolupament per a la realització de programes plurianuals en l'àmbit de l'educació per al desenvolupament i la sensibilització. Com a resultat de la convocatòria s'han concedit ajuts a dotze programes per un import total de 700.000 euros. En la mateixa línia, a la convocatòria ordinària l'agència ha concedit ajuts per a trenta-un projectes d'educació, de menor abast temàtic i temporal, en aquest cas per un import total de 600.000 euros.

Per tal impulsar la sensibilització social al si de la societat catalana, el passat 6 d'octubre es va realitzar per primer cop la Festa de la Cooperació Catalana, una oportunitat especial i un moment de trobada, per primer cop, entre la comunitat de la cooperació catalana i la ciutadania de Catalunya. Amb aquesta trobada l'agència va voler fer conèixer d'una manera festiva, lúdica i popular les activitats que es duen a terme des de Catalunya en l'àmbit de la cooperació, tant des de l'Administració com des de la societat civil i altres entitats i organitzacions del país.

També, amb aquest mateix objectiu, hem donat suport a la segona fase de la campanya de les Nacions Unides sobre els objectius del mil·lenni a escala mundial i s'ha impulsat la concertació de les actuacions de sensibilització que les administracions públiques duen a terme a Catalunya.

Per tal de millorar les capacitats dels agents de la cooperació per al desenvolupament, s'ha donat suport a la participació de les organitzacions no governamentals catalanes i a les seves contraparts africanes al Fòrum Social Mundial de Nairobi, a Kenya, mitjançant una convocatòria específica dotada amb seixanta mil euros.

La millora de la qualitat de la cooperació per al desenvolupament també passa per la millora de les capacitats de la Generalitat. En aquest sentit, les prioritats per a aquest any han estat:

L'objectiu de millorar l'organització interna, el funcionament i la capacitat d'acció de les unitats d'administració competents en matèria de cooperació per al desenvolupament. S'ha encarregat, amb el suport de la Direcció General de Modernització de l'Administració, del Departament de Governació, un estudi per a la millora de l'organització, el dimensionament i la definició dels perfils professionals de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament.

S'han obert les convocatòries per a l'establiment de representacions permanents de l'agència a sis països, establerts com a prioritaris pel pla aprovat per aquest Parlament, com són Bolívia, Colòmbia, l'Equador, Guatemala, Nicaragua i el Marroc.

S'han continuat reforçant els equips humans a la seu de l'Agència de Cooperació al Desenvolupament. Malgrat aquesta ampliació dels recursos de l'agència, i per acabar aquesta presentació, vull insistir –i ho vull fer avui particularment– que els recursos d'ajut oficial al desenvolupament destinats a despeses administratives es troben per sota del 7 o del 10 per cent, que és el que es considera com una xifra adequada per la comunitat que treballa en l'àmbit del desenvolupament.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor vicepresident. És el torn de la intervenció dels grups parlamentaris. En nom del Grup de Convergència i Unió, té la paraula la senyora Figueras.

La Sra. Figueras i Ibàñez

Moltes gràcies, president. Abans de res, doncs, des del Grup Parlamentari de Convergència i Unió voldríem donar la benvinguda a la Comissió de Cooperació i Solidaritat, com no podria ser d'una altra manera, a l'honorable conseller de la Vicepresidència, al director general de Cooperació, al secretari general de la Vicepresidència, al director de l'Agència Catalana de Cooperació i a tots aquells membres tant de la direcció general, com de l'agència, com de la secretaria, doncs, que avui ens acompanyen, i a altres actors de la cooperació. A tots ells, la més cordial benvinguda.

I anant per feina, conseller, hem escoltat atentament les seves paraules i li he de dir que no ens han sorprès, no?, ni ens han sobtat, atès que en els darrers sis mesos, quan ens ha parlat alguna vegada –poques– sobre el Pla anual 2007 que avui ens presenta formalment, com no podria ser d'una altra manera, doncs, donant compliment de la Llei de cooperació, 26/2001..., com li deia, cada vegada que ens ha parlat del Pla anual de cooperació vostè sempre ha utilitzat la mateixa introducció. I, a més a més, la hi llegiré textualment, no?, perquè, a banda que pràcticament el que vostè ja ens ha dit avui i ja ens va dir en la sessió del dia 26 de juliol també es recull en la part introductòria del pla físic, que no hem tingut tampoc avui, que esperàvem poder tenir... Però, en tot cas, li ho llegeixo textualment, no? Referint-se a l'any 2007, vostè deia en aquell moment: «Aquest ha estat un any excepcional perquè bona part d'aquest any ha estat protagonitzat per la darrera fase de la tramitació d'aquest pla director i això ha suposat que l'elaboració del principal instrument programàtic d'aquest exercici, el Pla anual del 2007, s'hagi dut a terme a l'inici del tercer trimestre de l'any. Aquestes circumstàncies fan que el pla d'aquest any, el del 2007» –que avui ens presenten–, «sigui en certa manera un pla de transició i amb un component d'estratègia menor del que correspon a aquests instruments programàtics, ateses les limitades capacitats de planificació estratègica de què es disposa a aquestes alçades de l'exercici.» Conseller, suposo que compartirà amb mi que amb aquestes afirmacions..., vostè és conscient i, a més a més, comparteix que no ha fet la feina ni a temps ni degudament.

Els plans anuals de cooperació des de l'any 2004 han estat una de les assignatures pendents dels governs tripartits. Miri, l'any 2004, parlant del pla anual, justificava el retard d'aquest argumentant que llavors el problema era l'adaptació del tripartit 1 al Govern. O l'any 2006, per exemple, la justificació era que el trencament del primer Govern tripartit i la convocatòria d'eleccions anticipades eren una de les causes que també havien fet ressentir el Pla anual de cooperació d'aquell any. Avui –per cert, conseller, disset dies abans que finalitzi l'any 2007– ens presenten un pla anual amb onze mesos i mig de retard, i mancat d'estratègia en els principals instruments programàtics, com vostè deia, i definint-lo com

un any de transició, com també vostè deia. A part de reconèixer, doncs, el retard avui mateix, tal com ha dit anteriorment, en la seva intervenció. Se n'adona, conseller, que portem quatre anys de transició en els quals els plans anuals de cooperació..., es refereix?

Conseller, nosaltres som conscients de la gran feina que els va suposar poder elaborar un pla director entrant i sortint del Govern, com ho va ser l'elaboració del Pla director del 2007-2010. Però també li hem de dir que les desavinences internes del tripartit que van causar el retard de l'elaboració d'aquest pla director no poden ser la causa que es paralitzi la planificació anual de la cooperació. I parlant, conseller, del prec que ens feia intentant que compreguem i valorem aquest retard que vostè ens deia, amb el qual s'ha portat, doncs, tot aquest pla, escolti'm, li puc assegurar que no compartim segurament aquesta comprensió, que no compartim les causes que han portat a terme aquest retard, però que, en tot cas, el valorem molt negativament, aquest retard.

Per una altra banda, conseller, també li volia denotar la seqüència temporal d'intervencions seves en seu parlamentària en matèria de cooperació durant aquesta legislatura. Miri, fins al 5 de juliol del 2007 –i l'actual legislatura s'iniciava el 18 de novembre del 2006– vostè no va comparèixer per presentar i aprovar el pla director; set mesos de retard. Fins al 27 de juliol del 2007, amb vuit mesos de retard, no va comparèixer a la Comissió de Cooperació i Solidaritat en una sessió informativa per explicar-nos l'actuació prevista al capdavant del departament en matèria de cooperació; vuit mesos, com li deia, de retard. Avui, 13 de desembre, amb onze mesos i mig de retard, ens presenta el Pla anual de cooperació al desenvolupament de l'any 2007, que estem a punt d'acomiar. Conseller, amb aquesta seqüència temporal, queda palès el retard que deia vostè que porten i la importància real que donen vostès a les polítiques de cooperació.

Conseller, m'imagino que quan vostè declara en algun mitjà de comunicació que proposa Catalunya com a model de cooperació exterior –«Carod propone a Cataluña como modelo de cooperación exterior»–, no deu ser segurament basant-se i fixant-se en la celeritat amb què treballa el Govern pel que fa a plans de cooperació.

Honorable conseller, el pla que avui ens presenta –vostè ens ho ha dit– va ser aprovat pel Govern el 16 d'octubre. Llavors la Direcció General de Comunicació publicava que el Govern aprovava en aquella esmentada data, doncs, el Pla anual de cooperació 2007 amb un ambició pressupost de més de 65 milions d'euros –per cert, el mateix pressupost que s'aprovava el mes de juliol per a cooperació, doncs, de l'any 2007, no? D'això en podem deduir, com no podria ser d'una altra manera, que el pressupost del 2007 per a cooperació s'havia d'executar portant a terme el Pla anual de cooperació al desenvolupament 2007.

Avui li podríem preguntar quin pla han estat executant des del juliol fins a l'octubre, però no ho faré perquè, en tot cas..., o bé, amb quin pressupost; perquè, a més a més, clar, del juliol al mes d'octubre el pla no estava aprovat pel Govern, no? Però no ho faré. No ho faré perquè, a més a més, amb la seva exposició, doncs, ens ha

deixat clar que vostè avui no ha vingut a presentar cap pla anual; vostè avui ens ha vingut a exposar la memòria de l'actuació del Govern en matèria de cooperació de l'any 2007, això sí, bastida sota un títol de pla anual. És a dir, el pla anual que vostè ha vingut a exposar és la recopilació de les diferents actuacions que el Govern ha anat portant a terme en matèria de cooperació. Per tant, un pla sense planificació, sense programació estratègica –com vostè va denunciar en algunes de..., bé, doncs, el dia que va venir, el dia 26 de juliol–, destemporalitzat i dotat d'un pressupost..., això, irreal i crec que destemporalitzat. I, en tot cas, després m'hi referiré en l'altre torn, perquè tampoc no voldria allargar-me massa.

Conseller, atès que avui ha quedat palès i evidenciat que l'any 2007 no ha estat un any a prendre com a model quant a planificació, quant a cooperació es refereix –i, com vostè deu compartir amb mi, doncs, la planificació és un element bàsic per poder portar a terme polítiques de cooperació reeixides–, els demanem que de cara a l'any que ve compleixi sobretot els terminis que ens ha exposat en la seva anterior intervenció i ens sorprenguin presentant el Pla anual 2008 a principis d'any, com tocaria, dotat de la planificació i la programació que requereix, amb un pressupost ambiciós, i tant, però que a la vegada sigui real quant a actuacions finalistes de cooperació. Cregui'm, el món de la cooperació, els seus actors i el país en general els ho agrairem.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, el senyor Antoni Comín.

El Sr. Comín Oliveres

Gràcies, senyor president. Primer, començar també agraint la presència del conseller de la Vicepresidència, del secretari general, el senyor Niubò i del director general de Cooperació, senyor David Minoves.

Jo intentaré ser més breu que la diputada que m'ha precedit. I volia començar dient que, en certa mesura, diguem-ne –i disculpeu-me l'expressió–, la compareixença del conseller per explicar el pla anual –no aquest, el pla anual de qualsevol any– és poc emocionant. És poc emocionant en el sentit que el que fem nosaltres com a coautors del pla director és comprovar si el pla anual es correspon amb les prioritats sectorials, geogràfiques, la planificació pressupostària del pla director... Per tant, és poc emocionant en el sentit que és una compareixença previsible, perquè estem convençuts que el Govern complirà les previsions del pla director. I ve aquí el conseller de la Vicepresidència i ens explica que, efectivament, el pla anual encaixa, compleix amb les previsions del pla director.

Però, per l'altra banda, per a aquells que som realment vocacionals –com tots els diputats d'aquesta comissió– de la cooperació al desenvolupament, és una compareixença, jo crec, extremament emocionant. Clar, perquè aquí veiem realment de quina manera unes previsions generals que fa el pla director per a quatre anys –molt precises, però generals en el sentit que no explica pro-

jectes particulars—..., de quina manera aquestes previsions es realitzen. I així com en el debat del pla director parlem de prioritats geogràfiques, prioritats sectorials, objectius transversals, etcètera, aquí ve el Govern i ens explica un projecte concret a Guatemala, un projecte concret a Moçambic, una col·laboració concreta amb una organització multilateral —ACNUR, qui sigui—, la reunió d'Oslo, etcètera. I en aquest sentit, jo crec que tots ens hem de..., com emocionar una mica —perdoneu que ho digui així— quan veiem de quina manera es concreta específicament tot el que nosaltres hem programat en el pla director, no?

Per tant, volia començar fent aquesta broma, dient que no era emocionant, justament per dir el contrari, per dir que és molt, diguem-ne, satisfactori veure de quina manera les coses es realitzen, no?

Amb relació a això, volia fer una segona reflexió. I és que nosaltres som conscients, els que hem treballat en el pla director, que som tots els diputats d'aquesta comissió, que la programació anual, diguem-ne, del pla director a través dels plans anuals és —permeteu-me la metàfora, que ara està molt de moda— un *sudoku*. Suposo que els pressupostos generals de l'Estat són un *sudoku* més complicat, però aquest déu n'hi do. Ho dic perquè no és que sigui ja un quadre de doble entrada, és que, no sé si existeixen, però si hi hagués quadres tridimensionals seria un quadre de tres entrades, perquè hem de quadrar percentatges de prioritització geogràfica amb percentatges de prioritització sectorial, hem de garantir que els objectius transversals també es vagin complint, les prioritats sectorials estan desglossades amb subprioritats, cadascuna de les quals té un percentatge aproximat, etcètera. I quan un el que fa és buscar *partners*, d'acord amb les modalitats que preveu el pla director, ja sigui la cooperació bilateral directa, ja sigui la cooperació descentralitzada, etcètera, per comprometre projectes concrets, ho ha d'anar fent com qui fa uns mots encreuats, diguem-ne, no?, que és garantir que es van complint aquests percentatges, que estan ni més ni menys que aprovats pel Parlament de Catalunya en aquesta comissió, en la qual hi ha representats tots els grups.

Per tant, volia només dir que som conscients de la dificultat de la feina, diguem-ne. És una feina bonica, però és una feina complicada. I, en aquest sentit, per tant, felicitar el Govern per ser capaç de completar el *sudoku*, eh?

Amb relació —tres comentaris generals, diguem-ne— als eixos bàsics del pla director, jo només volia subratllar, com hem fet tantes altres vegades, la nostra conformitat amb aquestes prioritats. Som conscients que hi ha un repte important a la cooperació, pel tipus de cooperació que fem a Catalunya, que és el de la coordinació. I, per tant, felicitem els esforços que es fan per coordinar-se millor amb les institucions multilaterals internacionals, amb els altres departaments —molt important; la Generalitat tenia una assignatura pendent aquí, que era assegurar que el que feia el Departament de Salut fos coherent amb el que feia l'Agència Catalana, etcètera; dic el Departament de Salut per dir-ne un de qualsevol— i també la coordinació amb els ens locals. Perfecte.

En segon lloc, jo potser de totes les, diguem-ne, característiques del pla director, o de les prioritats, en voldria subratllar, més que cap altra, l'avaluació. Jo crec —i ho hem dit i està escrit al *Diari de Sessions del Parlament*, però no està de més tornar-ho a dir avui— que ens fem grans en termes de cooperació; ens fem grans en el sentit de..., en tots els sentits: en el sentit pressupostari, en el sentit de maduresa, en el sentit que ara interlocutem amb actors amb els quals fins ara no havíem interlocutat —UNRWA, organitzacions multilaterals. Podem començar a fer cooperació bilateral directa seriosament, com un país de veritat, diguem-ne, eh? Fem la cooperació com la fan els països de veritat. Un dels referents en aquest sentit segurament són els països nòrdics, no? Doncs, nosaltres, com els països que la fan bé i que la fan de veritat. Molt bé.

Doncs, una de les característiques imprescindibles de la cooperació dels països que s'han fet grans, eh?, que ja no són nens, que ja són adults en termes de cooperació, és tenir instruments d'avaluació molt, molt exigents. I, per tant, felicito el que preveu el pla anual amb relació a això, però cominaria el Govern que segueixi per aquest camí i que trobi els instruments adequats per garantir una avaluació comparable a les dels millors països, no?

Vull també només subratllar que estem en el grau d'execució que correspon —el 85 per cent és el grau d'execució que correspon. Per tant —i ara acabaré amb una reflexió en resposta a la diputada Figueras—, malgrat l'excepcionalitat d'aquest any, el percentatge d'execució, que al final és el que els importa als actors de la cooperació, públics i privats i de la societat civil, és el que ha de ser. Jo entendria la reflexió que ha fet la diputada Figueras si estiguéssim en un grau d'execució del 50 per cent el mes de novembre, el mes de desembre, diguem-ne, i aquí realment hem perjudicat les polítiques de cooperació. Però no és el cas.

Acabo, per tant, amb una brevíssima reflexió sobre el calendari. Jo entenc —ho entenc— que els grups de l'oposició posin el dit en aquesta llaga perquè la llaga hi és. D'acord, molt bé. A més, és la seva obligació. Entenc fins i tot que facin una mica de caldo gros i que exagerin. Però entengui vostè també que jo intenti dimensionar exactament el problema en la seva justa dimensió, diguem-ne, no? Perquè si l'únic que fem és dramatitzar molt aquesta possible, diguem-ne, crítica, vol dir que la nota que vostès mateixos li posen al pla director és molt alta. Si l'única crítica que li fem al pla director és que ha arribat tard i que en lloc d'un pla director és una memòria, vol dir que el pla director —fora d'això— és un gran pla director. I el que fem, per tant, com que només podem criticar això, és aquí insistir molt.

Jo vull que siguem conscients que aquest any era un any excepcional, que l'excepcionalitat no depenia només de la voluntat i l'eficàcia del Govern, sinó de condicions objectives; per tant, qualsevol govern s'hauria trobat en la mateixa situació, que és que s'atura l'Administració en el moment que hi ha unes eleccions i que es fa un nou equip de cooperació. Vull també recolzar, diguem-ne, el suggeriment de la diputada de dir: «Però com que és una excepció, que sigui una excepció i, per tant, que això no torni a passar.» Estic convençudíssim, en tinc la certesa,

no diré absoluta perquè certes absolutes de cara al futur són, diguem-ne, lògicament impossibles, no?..., però tinc la convicció que aquest pla director arribarà quan toca.

I el que jo voldria és que l'excepcionalitat de l'any 2007 no tapi la dada rellevant a l'hora d'avaluar les polítiques de cooperació –a l'hora de valorar políticament, més ben dit, les polítiques de cooperació–, que és el que fem en aquesta comissió, i és que la cooperació catalana durant l'any 2007 –durant l'any 2007– ha fet un salt endavant importantíssim, no només perquè ha aprovat el pla director. Però és un salt, una part d'un salt que fem els últims anys, eh? I seria una narració una mica, diguem-ne, parcial –anava a dir falsa–, la narració dels retards i de quina va ser la data de la compareixença del conseller l'any 2006 i quan va ser la data de la compareixença l'any 2007, perquè el rellevant d'aquesta història és que per primera vegada s'ha fet un pla director com volem que es facin els plans directors. El primer va ser un pla director pilot, si es vol dir així.

Aquest pla director s'ha fet per primera vegada amb participació de tots els agents que hi han de participar. El salt pressupostari que fem, en compliment de la Llei de cooperació, que vam aprovar tots aquests grups en el Parlament en el seu moment per unanimitat, és un salt pressupostari impressionant. I, per tant, d'acord, ens podem fixar en els detalls, però fixar-nos en els detalls no ens ha d'impedir fer una valoració objectiva de com van les coses. I a la cooperació catalana –gràcies també a la feina feta pels governs anteriors, que en van posar les bases, sens dubte, i van fer molt bona feina– les coses li van d'una manera..., no que no ho havíem mai somniat, sinó exactament de la manera com havíem somiat que volíem que anessin.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. En nom d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la senyora Anna Simó.

La Sra. Simó i Castelló

Moltes gràcies, senyor president. També, agrair i saludar la compareixença del vicepresident de la Generalitat i saludar el secretari general de la Vicepresidència i el director general de Cooperació al Desenvolupament i Direcció Humanitària, així com tot el seu equip que avui ens acompanya.

En primer lloc dir-li, vicepresident, doncs, que al nostre grup no li han sorprès en absolut ni els detalls que vostè ha donat, ni els elements i actuacions més destacades d'aquest any 2007, perquè els compartim i perquè entenem que són una de les mostres de més interès però també que més representen tota la feina feta, certament, durant aquest any 2007.

Des del nostre punt de vista, aquest certament és un pla de transició perquè s'ha fet el darrer trimestre del 2007, després de l'aprovació en aquest Parlament del pla director –i no vull ni pensar què s'hauria dit avui aquí si no s'hagués fet aquesta adaptació al pla director que ha aprovat aquest Parlament. També, per la singularitat, que crec que no es repeteix en gairebé cap altre

element de planificació del Govern de la Generalitat ni en cap tipus d'acció parlamentària, com és que passi per aquest Parlament l'aprovació del pla director i dels plans anuals.

Jo crec que el fet que les aportacions sobre un pla anual es basin en la cadència de les compareixences o en aspectes merament formals, que, a més, no compartim, «emborriona» absolutament uns continguts molt detallats i amb un esforç important d'adequar-se, encaixar dins les mesures del pla director aprovat el mes de juliol..., i que desestima absolutament –cosa que, ho repeteixo, no compartim– una avaluació de la feina feta molt exhaustiva i en ares d'aquesta transparència que aquest Parlament reclama i que aquest Parlament ha aprovat en el Pla director 2007-2010.

Entenem que aquesta transició treballa al mateix temps mirant enrere, consolidant les grans línies de treball que s'havien iniciat, i mira endavant i apunta unes orientacions molt clares, que han de marcar aquestes accions futures d'aquest pla director.

Aquest Pla anual 2007 em sembla que és un document que no té ni un gram de palla –només hi ha gra–, que té un contingut altament executiu i que, a més a més, es concentra a identificar prioritats de treball –que el de l'any 2006, per exemple, no incorporava amb aquest detall. Però és que, a més a més, incorpora aquest annex amb un detall d'actuacions que classifica segons el pla director ja aprovat el mes de juliol.

Entenem que aquest pla anual és una mostra de confiança en aquest Pla director 2007-2010 i que demostra fets evidents en la línia dels tres grans objectius que aquest Parlament ha fixat de la cooperació catalana, com són la promoció del desenvolupament humà que sigui sostenible, la lluita contra les desigualtats i l'eradicació de la pobresa.

Insistir en la doble actuació necessària d'una cooperació altament transformadora i que multipliqui els esforços dels països del sud, que sigui transparent. Per tant, no només gairebé un 130 per cent d'increment de recursos, sinó qualitat, avaluació, control de l'execució de la cooperació també sobre el terreny, i transparència i avaluació dels resultats –és a dir, no només el què, sinó el com–, i enfortir aquest treball de cooperació amb el nord mitjançant aquesta educació per al desenvolupament o aquesta divulgació, que per nosaltres és tan o més important, de la tasca que fan els diversos agents de la cooperació a tota la població per aportar transparència. D'aquí, aquesta Festa de la Cooperació a Catalunya.

Per tant, treball al nord, treball al sud, qualitat, més recursos, més efectivitat, més concreció, més participació i, a més a més, mirar de quadrar aquest trencaclosques –jo sóc més tradicional i més de lletres que el senyor Comín– que significa la cooperació catalana; en un escenari econòmic de creixement, millorar la gestió, millorar l'avaluació dels resultats. I, en tot cas, estem convençuts des del nostre grup que el pla director de l'any 2008, que serà el primer d'un any complet després de l'aprovació –al pla anual, em referia– del pla director..., estem convençuts que com a molt dintre del primer quadrimestre de l'any 2008, atesos els treballs

que m'ha semblat..., que està avançat aquest pla anual, doncs, el Govern podrà aprovar-lo.

Insistir en els continguts més que no pas en les formes, insistir en el gruix de treball i de passar comptes de la feina feta durant aquest any 2007, insistir en la confiança en la bona gestió i en la valentia de la singularització d'aquest mètode de participació i de compartir responsabilitats que representen no només el pla director, sinó els plans anuals.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Simó. En nom del Grup del Partit Popular, té la paraula el senyor Rafael López.

El Sr. López i Rueda

Gràcies, senyor president. Donar la benvinguda a la comissió al conseller de la Vicepresidència i a tots els seus acompanyants. No diré, perquè jo sóc molt dolent per a això de càrrecs i noms i segur que m'equivocaré..., amb el qual dono..., al seguici d'acompanyants que avui l'acompanyen.

Agafaré algunes reflexions que ha fet el senyor Comín, molt òbvies, per altra banda. Home, ells han vingut a dir que vostès vénen aquí a dir-nos que la feina està feta; els grups que donen suport al Govern, a dir-nos que sí, que està molt bé, i els grups que no donem suport al Govern, a dir que la cosa no està tan bé o està malament. No sempre és així, senyor Comín –no sempre és així.

Miri, jo li dic una cosa que no és un secret de ningú: la política de cooperació és una política consensuada; sempre ha estat consensuada. Vostè ha fet referència al nou pla director. El nou pla director és consensuat, i l'anterior també era consensuat, la llei catalana també es consensuada i els plans anuals són una comprovació de si s'aplica o no s'aplica. Però sempre ha estat consensuat. El que passa, que ara el pla director actual és un pla més madur. Per què? Perquè tenim més experiència, sabem fer les coses millor, tenim la veu de les entitats. I aquí li faré... –sembla que li estigui fent a vostè la interpellació, no?– (*rialles*), aquí faré també un esment.

Nosaltres podem anar a un model nòrdic, si volem. No és l'únic model que hi ha. Catalunya jo crec que té un model propi, que és que la societat civil –en tots els aspectes: cooperació, escoles de música, escoles bressol, el que vulguem–..., doncs, ha estat la societat civil qui ha començat i qui ha tingut la iniciativa, i és bo que la societat civil segueixi tenint la iniciativa. Ho dic perquè això va ser un dels problemes que va tenir el pla director de cooperació que ens vam trobar i la crítica que en van fer, de la nit al dia, que semblava que els grups que donaven suport al Govern tenien més esmenes que no pas els grups que no l'hi donàvem, i va haver-hi alguns problemes.

És a dir..., i vinc a dir-li, senyor conseller –i ara torno a vostè, eh?–: la feina, hi estem d'acord; estem d'acord en la música, estem d'acord en la lletra. Ara, li demanem que facin les coses bé. És a dir, en la filosofia estem d'acord, ho hem aprovat tot per consens, hi ha hagut

una tasca importantíssima des d'aquest Parlament –els grups que donen suport al Govern, que ho tenen més fàcil per consensuar, per descomptat, i els grups que no li donem el suport– i també des de Cooperació de la Generalitat. Hi ha hagut un esforç important. Però el que li demanem és que la feina la faci bé i la faci ben feta.

I, en aquest sentit, tenim un exemple de no fer les coses bé –abans li ho ha dit la diputada de Convergència i Unió–: és el tercer pla anual dels quatre anys de tripartit –tercer pla anual– que és de transició. El primer, 2004, perquè vostès s'estaven fent; el segon, 2006, perquè s'estaven desfent, i el 2007 perquè un altre cop s'estan fent o perquè estaven fent el pla director. És a dir, hi ha consens però li demanem que aquest consens..., ho tenen molt fàcil per fer-ho bé; no entenem com a vegades tenim aquests retards.

I li dic per què. Perquè des d'un punt de vista..., em sembla una mica metafísic perquè, un pla que s'aprova a l'octubre, resulta que totes les actuacions que s'han fet des del gener fins al desembre estaran d'acord amb aquest pla que s'ha fet a l'octubre i estaran d'acord amb un pla que es va aprovar al juliol. És a dir, és com tenir la bola de vidre; saber el que aprovarem..., doncs, una de dues, o ja sabíem el que aprovaríem, o... És a dir, és metafísicament impossible que ho posem. Amb la qual cosa ens dóna la sensació que a vegades –i no dic que sigui el cas d'aquest pla– el que fem és justificar amb el que tenim, amb allò de què disposem, una sèrie de principis que van venir després. És a dir, posem abans..., comencem la casa per la teulada.

I jo crec que això no és un tema «baladí», no és un tema, senyor Comín –i torno a vostè–, de terminis simplement. Vostè sap perfectament com treballen les entitats. I ja no parlo només de les entitats de cooperació, que presenten els projectes abans de fer-los; aquí presentem els projectes un cop els hem fet. Presenten els projectes abans de fer-los i necessiten saber si tenen el finançament per fer-los. I això és un tema important. És a dir, els terminis no són un tema «baladí», els terminis no són un tema que no tingui importància. Per això és molt important tenir..., i tenir aquesta planificació i que tinguin la que la Generalitat impulsarà. I que tinguin la certesa que un dels esculls més importants que vam tenir, que era cooperació directa o cooperació a través de les entitats –que vostè sap perfectament que va ser un dels problemes–..., que això es complirà. I d'això n'han de tenir la certesa, perquè han de tenir la certesa que la seva cooperació, que la cooperació catalana, que és una cooperació de qualitat, es complirà.

Memòria econòmica: 65,6 milions per al 2007. Diuen que s'està a un 85 per cent; no sé si arribarem al 100 per cent o no arribarem al 100 per cent. Li ho dic perquè és molt complicat arribar al 100 per cent. O no hi arribem o ens passem. Ho dic perquè la Generalitat... (*Veus de fons.*) No, home, la Generalitat de Catalunya..., el pressupost de la Generalitat de Catalunya mai es compleix al cent per cent, sempre és superior. Li ho dic perquè després hem de fer càlculs i hem de veure quin és el percentatge de la cooperació catalana que destinem..., del total del pressupost. I si resulta que ara estem molt contents perquè estem al 85 per cent, però després, a l'execució del pressupost, arriba al 120 per cent, voldrà

dir que tenim un problema en l'execució del pressupost de cooperació.

Per tant, escolti, no li'n faré més esment. Jo crec que vostès ho tenen fàcil per fer-ho bé perquè tenen un gran consens, tenen un consens polític i un consens social, que ja li agradaria –i aquí tenim el senyor Del Pozo– al senyor Maragall tenir-ho, això, a la llei catalana d'educació –ja li agradaria, eh? Doncs, vostès ho tenen; ho tenen a la llei, ho tenen al pla director, ho tenen social i ho tenen polític. Només li demanem que les coses les fem bé, que puguem complir terminis; complir terminis no només amb les entitats, sinó també amb el Parlament, que jo crec que serà el plus de qualitat que també necessita la nostra cooperació.

Gràcies, senyor president, senyor conseller, senyores diputades, senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor López. En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula el senyor Postigo.

El Sr. Postigo i Garcia

Gràcies, senyor president. Primer de tot, saludar i agrair la compareixença tant del conseller com del secretari general i la resta de membres que l'han acompanyat en el dia d'avui. Amb molta brevetat, perquè em sembla que tot el que s'havia de dir ja s'ha dit.

Nosaltres entenem perfectament les circumstàncies en les quals es presenta o es dona compte o es fa balanç d'aquest pla anual. La meua pregunta és quina hauria estat, potser, l'actitud dels membres dels grups parlamentaris de l'oposició si s'hagués intentat aprovar un pla anual mentre s'elaborava el pla director. Jo m'imagino que no els hauria agradat de cap de les maneres. I, per tant, les circumstàncies d'aquest pla anual són les que són. Nosaltres el que tampoc no farem és caure, potser, en la provocació, diguéssim, que es fa..., jo tampoc no dedicaré gaire temps a ensabonar-lo; m'imagino que m'ho agrairan, vostè i la resta de grups parlamentaris.

Jo crec que han fet una bona feina. Nosaltres compartim objectius, estratègies i prioritats, tant les que hi havia en el pla director com les que es recullen en aquest pla anual. Entenem que s'està fent bé la feina i, per tant, jo crec que quan això passa, quan els objectius, les línies i les prioritats es comparteixen, i quan, com algun membre deia, hi ha un cert consens en aquest camp, doncs, potser s'hauria de reconèixer que les coses es fan bé. Si la música i la lletra sonen bé jo li aconsellaria que no s'entregués gaire a veure la tapa del CD perquè deixarà d'escoltar la música. Deixa la tapa del CD, miri el fons de l'assumpte, el nucli, el que hi ha dins d'aquest pla anual, i veurà, doncs, que efectivament les coses es fan bé; a més a més, amb un compromís que de cara al pla anual de l'any que ve hi haurà una puntualitat –anava a dir anglesa; no sé si és catalana, no?, perquè no... Tindrem puntualment la presentació d'aquest nou pla anual. Llavors jo crec que no hi hauran excuses i hauran de parlar del contingut. Esperem que llavors coincideixin

amb nosaltres i diguin, doncs, que el pla anual del 2008 era tan bo o més que el del 2007.

Res més. Només em queda encoratjar-los perquè continuïn en aquesta línia i que continuïn fent les coses ben fetes.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Postigo. En nom del Grup Mixt, té la paraula el senyor Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Llegué tarde a la comisión y pido disculpas al *conseller* de la Vicepresidencia, porque el don de la ubiidad usted ya sabe que es escaso y, en este caso, ha sido esa la razón por la que he llegado tarde.

Y me he encontrado el Plan anual del 2008... Entonces sí que he tenido un sentimiento. Me digo: «Por fin realmente se va a abordar lo que tocaba, ¿no?, que es hablar del plan anual del 2008, y no del 2007, a finales del 2007.» Es decir, me parecía un acto de coherencia estupendo. Cuando se ha corregido el error y se nos ha traído el Plan anual del 2007 mi decepción ha sido enorme porque ya lo conocíamos, a la vista de que se ha publicado en el *Diari Oficial de la Generalitat* y teníamos conocimiento de él; e incluso, en la medida de nuestras posibilidades, también lo habíamos examinado.

Es decir, hablando de sentimientos, el sentimiento que nos produce este plan, su lectura, es que creemos que nosotros somos más críticos; de hecho, fuimos la única formación que no apoyó en su día el plan director porque había razones –a nuestro juicio, de fondo– que lo impedían. Y creemos que el grado de concentración del presupuesto está ligeramente equivocado. Nosotros entendemos que se habría de haber primado la línea de acción humanitaria más; nos parece realmente escaso el porcentaje del 7, el 10 por ciento de los recursos destinados este año para la línea de acción humanitaria. Entendemos que, dados los objetivos específicos de esta línea, merecía un mayor capítulo. Tenemos en cuenta que está como objetivo específico «satisfacer las necesidades inmediatas de las poblaciones afectadas por catástrofes de origen natural o humano restableciendo sus derechos fundamentales y su dignidad humana», «paliar el sufrimiento de las poblaciones afectadas por crisis de larga duración restableciendo sus derechos fundamentales y su dignidad humana, con una atención especial al África subsahariana» –precisamente el África subsahariana es, quizá, el patito feo de este plan; no se le dedica especialmente un gran destino–, e igualmente –el objetivo tercero– «ayudar a reducir la vulnerabilidad futura de las poblaciones que han padecido desastres naturales –preparación, mitigación y prevención». Esta línea merecía una concentración de un presupuesto mayor, superior al 7 o al 10 por ciento de los recursos.

Es así que el hecho de que sea importante la línea de educación y capacidades, y que a esta partida se le dedique del 13 al 17 por ciento de los recursos, nos ha

puesto sobre alerta –o en alerta, mejor dicho. Y lo decimos porque puede producirse o puede acontecer que estemos otra vez ante un supuesto de política de escaparate, y de ahí las fiestas de cooperación, que reconocemos que, como grado de sensibilidad, son suficientes. Pero nos da la impresión que están destinadas, estas políticas, más al escaparate interior, interno, que a lo que es realmente la finalidad que tiene un plan anual, que es la de ayudar fundamentalmente al Tercer Mundo. En este sentido, quizá la distribución de los presupuestos nos ha parecido realmente inadecuada y consideramos que podía haberse hecho mayor hincapié en acción humanitaria que en educación y capacidades a estos efectos.

De todas maneras, sí que hay un apartado del que me gustaría hacer mención, que es –y fue una de las razones por las que no apoyamos en su día el plan director– el de la necesidad de dar hincapié –y se hace mucho hincapié en el plan director y también en el plan anual– en unas señas de identidad propias de la cooperación catalana. Y nos ha parecido especialmente preocupante que esas señas de identidad propias de la cooperación catalana vayan vinculadas a la incidencia política y apoyo a las naciones sin estado, como figura en la prioridad sexta, que obra en la página 21.

Nosotros entendemos que los derechos humanos no van necesariamente vinculados al concepto de naciones sin estado, sino que lo superan. Y, bien, por eso nos ha parecido equivocado que se haga especial hincapié en ese tema a la hora de hacer política de acción exterior, que en definitiva –y aquí se ha reconocido– es lo que se pretende hacer con la cooperación –y eso se ha dicho por algún *conseller* de la Vicepresidencia en algunas declaraciones públicas, ¿eh? Y eso nos parece preocupante. Por eso creemos que debería corregirse.

Y puesto que también, a las alturas de la película o del año, además de presentar el plan anual también habría sido conveniente que se nos hubiera aportado aquí con mayor detalle el cuadro de resultados..., y aquí se ha hecho mención a alguno. Pero también invito a que la próxima vez, dadas las alturas de..., si se produce en estas fechas la presentación –tantos días– del plan anual, también figuren, además del plan, las partidas a las que se destina cada uno de los objetivos o líneas estratégicas.

Por ello consideramos y preguntaría..., puesto que me ha sorprendido que se haya hecho referencia a Cuba en esta actividad de acción exterior relacionada con la vulneración de los derechos humanos. Y le pregunto, si hay ocasión, qué tipo de acción se ha... (*Veus de fons.*) Sí, sí, figura, ¿eh? En el plan anual figura la acción... Y me gustaría saber qué tipo de acción se ha hecho en Cuba en relación con el fomento de los derechos humanos. Le leo la prioridad 6: «Impulsar actuaciones d'incidència política o de seguiment i suport en aquelles zones o països que preveu el pla director per raons diverses –entre elles, situacions de postconflicte bèl·lic, de bloqueig, vulneració greu de drets humans, per tractar-se de nacions sense estat. Aquest és el cas de les actuacions als Balcans, a l'Afganistan, Timor Oriental, Cuba, Bòsnia i Hercegovina, Kosovo, Eritrea, el Kurdistan o Txetxènia.» Tinc curiositat per saber què s'ha fet a Cuba.

El president

Gràcies, senyor Domingo. És el torn del Govern. Té la paraula el senyor vicepresident o complementàriament, si cal, algun dels seus col·laboradors. Gràcies.

El conseller de la Vicepresidència

Molt bé. Moltes gràcies, senyor president. Com apuntava el portaveu del Grup Mixt, el pla ha estat publicat al DOGC; per tant, és un pla públic, és un pla consultable per tothom que hi estigui interessat i, doncs, és la manera ràpida d'accedir-hi qui pugui tenir dificultats.

Celebro que la portaveu del Grup de Convergència i Unió reconegui la coherència de la meua intervenció amb la del mes de juliol. És a dir: «Ha dit exactament el mateix que el mes de juliol.» Això em tranquil·litza perquè òbviament, com vostè es pot imaginar, allò que realment em preocuparia és que, en representació del Govern, sostingués una posició diferent ara de la que vaig sostenir el mes de juliol.

Jo crec que, sincerament, en el seu plantejament, que ha estat singularment molt distint del dels altres grups –no em refereixo pas només als grups que donen suport al Govern–, vostè ha intentat presentar, com d'altra banda ja és habitual en el seu grup parlamentari, la situació del Govern de Catalunya com un govern..., diu: «És que, és clar, entren i surten...» Bé, de fet, nosaltres només n'hem sortit una vegada, però hi hem tornat a entrar, sap? –i això no passa sempre, però hi hem tornat a entrar. La voluntat dels membres que integrem aquest govern és una voluntat de permanència i, per tant, doncs, tenim una mirada llarga sobre els projectes que es planteja aquest país.

Vostè deia, en el que és un recurs dialèctic habitual –i no per habitual, menys positiu ni menys remarcable–: «Podria dir però no dic.» Jo també podria dir, per exemple, que l'any 2003 Convergència i Unió, doncs..., el pla anual de Convergència i Unió de l'any 2003, el més calent suposo que endevina vostè en quin lloc rau, és a dir, a l'aiguera. I que el preprojecte amb què es va trobar el nou Govern de Catalunya quan va arribar, a finals del 2003, estava situat exactament al mateix indret, a les mateixes coordenades espai - temps que el pla anterior. Ho podria dir, però, lògicament, seguint el vell exemple dialèctic que vostè ha introduït, no ho diré.

Té raó vostè quan diu que, en lloc de venir a presentar un pla, he vingut a parlar d'una memòria. I no li puc pas treure la raó perquè en aquest cas la té tota. He vingut a parlar d'una memòria d'una obra feta. I, com m'ha semblat entendre a partir de les consideracions que han fet els diferents portaveus dels grups parlamentaris, d'una obra ben feta. És evident que aquesta obra ben feta hauria fregat ja el que seria una sensació molt propera a la felicitat si, a més a més, tots els paràmetres de terminis s'haguessin ajustat a allò que preveu el sentit comú i la lògica. I això no ha estat així; és el primer que he dit quan he començat a parlar, perquè també sabia que seria el primer que vostè diria en particular i que seria l'eix central de la seva intervenció. Ja he dit que això no li semblava al Govern el més adequat ni el més raonable; m'he compromès..., no només, si és possible, en el primer quadrimestre, sinó que he parlat

més específicament de les primeres setmanes de l'any; no només això, sinó que, fixi's si som d'idees avançades en aquest Govern avançat, que per error distribuïem ja l'esborrany del que treballam com a pla per a l'any vinent. Per tant, d'alguna manera, doncs, la feina ja la tenim francament avançada.

Deia el portaveu del Grup Parlamentari Socialistes que sentir l'anunci de determinats projectes segurament pot ser poc emocionant o no gens, però que, en canvi, sí que ho és la constatació de projectes que ja s'han convertit en realitat, de realitats ja fetes, de problemes que s'han resolt, de constatar iniciatives que ja s'han acabat i de poder dir: «Això ho ha fet el Govern de Catalunya. Gràcies a una decisió del Govern de Catalunya, consensuada en aquest Parlament, aprovada per aquest Parlament, ha estat possible que hàgim contribuït a fer que hi hagi més gent al món que visqui millor i en unes condicions de més dignitat.»

Però, al costat d'aquesta afirmació, jo crec que n'ha fet una altra que per mi situa molt adequadament el moment en què ens trobem, quan ha dit: «Ens hem fet grans.» I «ens hem fet grans» vol dir que ja no ens trobem, com a govern que coopera en el món al desenvolupament i a l'acció humanitària, en una fase del que en podríem dir altruisme humanitari, o cooperatiu, o benèfic. Ens trobem en un altre àmbit on, per ser realment eficients, aquesta cooperació ha de ser rigorosa, ha de ser professional i ha de ser absolutament eficient. Dit d'altra manera, la cooperació per part del Govern de Catalunya, com diria un dels grups que donen suport al Govern, va de debò. Va de debò perquè va de veritat, perquè s'ha fet gran, perquè cada vegada hem anat assumint més responsabilitats en el terreny internacional. I això –i crec que aquest és un punt fonamental– només ho poden fer gent preparada, gent professional però estrictament formada també per fer aquesta funció.

Es parlava, des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya..., qui celebro que hagi confirmat que no li havia causat cap sorpresa l'acció de govern perquè implica, doncs, una identificació, com és lògic, absoluta –en aquest cas sí que probablement superior al cent per cent que apuntava el portaveu del Grup Popular– amb l'acció de govern per cooperar al desenvolupament. I ha fixat òbviament, quan parlem de cooperació al desenvolupament, exactament de què parlem. És a dir, quins són els eixos fonamentals d'aquesta cooperació al desenvolupament? Doncs, són la lluita contra les desigualtats. I les desigualtats són de moltes maneres; les desigualtats són socials, són econòmiques, són culturals, són lingüístiques, són de gènere. És contra totes aquestes desigualtats que actua el Govern de Catalunya a l'exterior; també per l'eradicació de la pobresa –i en el tema nostre del compromís amb els objectius del mil·lenni, jo crec que com a govern subestatal, doncs, som capdavanters en el món en aquest àmbit–, i lògicament també a favor d'un desenvolupament sostenible. Vull agrair també a la portaveu del Grup d'Esquerra la confiança en la bona gestió i el reconeixement dels resultats obtinguts.

Deia el portaveu del Grup Popular que la política de cooperació a Catalunya era una política consensuada. I és cert. Després ja parlarem, quan arribi el torn del Grup Mixt, d'allò que escau dir al Grup Mixt, però

estem en el Grup Popular. Jo li voldria agrair també al portaveu del Grup Popular el to de la seva intervenció, constructiu, i el reconeixement de la cooperació catalana quan ha dit literalment la frase que aquesta «és una cooperació de qualitat». I jo crec que això està dit des del convenciment i des de la certesa de saber també que la cooperació catalana no és només una cooperació governamental, i això jo crec que és el que fonamentalment constitueix un model propi de cooperació –anava a dir «nacional», o sigui, vostè ja m'entén–, en el sentit d'incorporar actors en la cooperació que en altres indrets no hi participen, no hi són: organitzacions empresarials, organitzacions sindicals, l'Administració local, universitats, entitats esportives, etcètera.

De totes maneres, jo crec que el portaveu del Grup Popular lògicament..., suposo que és normal i quan qui els parla, doncs, estava a l'oposició –reconec que és millor estar al Govern, amb tota franquesa sigui dit– també procuràvem subratllar alguns aspectes de diferenciació amb relació a l'acció del Govern. És a dir, els que estan al Govern governen i els que estan a l'oposició han de fer oposició. I sembla, segurament, doncs, a mesura que el sistema democràtic amari més cadascuna de les nostres conviccions..., segur que des del Govern ens serà més fàcil reconèixer les moltes coses positives i les moltes iniciatives positives que surten des de l'oposició, i des de l'oposició també reconèixer que hi ha coses que es fan bé. Dic això perquè m'ha semblat que el tema del retard en la presentació del pla director també era un argument del qual vostè feia ostentació pública. Jo sé que vostè sap... –pública..., parlar en un parlament sempre és fer ostentació pública, democràtica. Jo sé que vostè sap que això és l'anècdota. I l'anècdota en cap cas pot substituir la categoria. I la categoria vostè mateix l'ha dit, que era una cooperació de qualitat.

Evidentment vostè es preguntava com és possible que s'hagi actuat al llarg de tots aquests mesos sense tenir un pla aprovat. El que és evident és que el que no podríem és estar passius, lògicament. Veníem d'una tradició d'obra feta, d'acció feta, teníem projectes en marxa i teníem també la lògica visió i previsió de què és allò que crèiem que convenia en el futur.

El Grup Parlamentari d'Iniciativa és un grup que ha insistit fonamentalment a tornar a remarcar aquest aspecte que jo crec que és molt característic de la cooperació catalana, que és l'obra de consens. És a dir, concebre la cooperació catalana com un espai fonamental per al consens on tots els grups parlamentaris, llevat d'un, doncs, assumeixen que aquestes línies generals de la cooperació al desenvolupament que es fan, promogudes pel Govern de Catalunya..., és també la seva pròpia cooperació, encara que en altres àmbits mantinguin legítimes discrepàncies amb el Govern. I ha fet també un reconeixement específic, doncs, a la tasca positiva que s'havia fet, no?

El representant del Grup Mixt..., el Grup Mixt és un grup que és l'únic que no va donar el seu suport al pla del qual parlem, no? I, és clar, el fet que vostès fossin els únics que no van donar suport al pla del qual parlem..., no estic en condicions ara de recordar si no hi van donar suport perquè s'hi van oposar o simplement perquè no hi van poder assistir per aquest do de la ubiqüitat, pel

qual encara no han arribat a aconseguir de ser presents al moment de la votació, o potser per les dues coses juntes. M'ha semblat que vostè qüestionava moltes de les coses d'aquell pla, coses que... (*Veus de fons.*) Algunes. Bé, alguna n'ha qüestionat; si no, hi hauria votat a favor. (*Veus de fons.*) Algunes. M'ha semblat que vostè en qüestionava algunes –doncs, pel que veig, una minoria de coses– del pla. Però lamento dir-li que, aquesta minoria de coses que vostè qüestionava, a la resta de grups parlamentaris, que representen 132 sobre els 135 diputats de la cambra, els semblaven sensates. La seva posició és tan legítima com la dels 132 diputats restants, el que passa és que, diguem-ne, 132, encara que sigui de lletres un servidor, doncs, sumen més que no pas tres.

Una simple consideració sobre el tema de..., quan vostè parlava que l'aneguet lleig –vostè ho ha dit d'una altra manera– era l'Àfrica subsahariana. Jo ja sé que, diguem-ne, Moçambic pròpiament no forma part, en la seva condició insular, de l'Àfrica continental. Però, home, amb una certa visió, podríem dir-ne, generosa de la geografia, si no volem fer tremolar els nostres principis geogràfics, és un dels països prioritaris des de fa anys de la cooperació d'aquest país, i ben agraïda que n'està la gent en aquell indret.

Quan vostè diu aquesta preocupació seva per dir exactament com és que s'esmenta Cuba en aquest llistat de països, no és que el Govern de Catalunya directament hagi fet cap mena d'actuació en l'àmbit de la cooperació en el sentit de dir: «És que el tema...», crec que vostè insistia directament en el tema dels drets humans o altres àmbits. En realitat, el que hi ha és, primer, la presència d'uns casals catalans que existeixen en aquella illa i que, per tant, com totes les entitats catalanes a l'exterior, tenen dret a unes ajudes determinades, que això es fa sempre, que es fa amb normalitat i que es fa amb regularitat. Com ho fan, d'altra banda, altres governs tradicionalment. Tradicionalment un dels governs que més ajuda humanitària ha destinat a Cuba ha estat el Govern gallec, de totes les èpoques i colors diferents.

Sí que nosaltres hem contribuït, a través d'organitzacions no governamentals, doncs, determinades, a destinar suports sanitaris i socials, per exemple a facilitar la fabricació de cadires de rodes per a persones discapacitades. És en aquest àmbit on s'ha produït..., no directament, diguem-ne, com a govern, sinó que hem fet donacions de recursos públics perquè això es pugui dur a terme.

Voldria insistir, per acabar, en una doble consideració, amb permís del president. Una, el fet que aquest retard, que ha estat una mica el *leitmotiv* dels grups de l'oposició, no voldria jo que fos només l'únic element que justificués per què a finals d'any parlem d'un pla director quan això s'hauria de fer en una altra època. Retorno una mica, agafant l'afirmació que feia abans el portaveu del grup socialista, el senyor Comín, a quan deia que això va de debò, que ens hem fet grans. I jo crec que assistim a un canvi de model. I assistim a un canvi de model en el que és la gestió pública de la cooperació també en la mesura que, no ja aquests últims anys, sinó específicament aquests últims mesos, han aparegut en els mitjans de comunicació determinades informacions sobre activitats d'organitzacions no governamentals que poden qüesti-

onar o poden fer reflexionar que una cosa és l'acció pública d'un govern en l'àmbit de la cooperació i l'altra és una iniciativa privada, que pot tenir les complicitats que tingui, però que en el cas del Govern ens requereix ser molt més curiosos, molt més rigorosos i sobretot tenir gent professional al capdavant d'això.

Creo que ens podem sentir satisfets del que s'ha fet en l'àmbit de la cooperació. Clar, suposo que des de l'oposició algú deu pensar: «Lògicament, si vostè no ho diu, qui vol que ho digui?» No és que ho digui jo, és que ho han dit els grups que donen suport al Govern i ha reconegut la qualitat de la cooperació catalana el mateix portaveu del Grup Popular. Però jo crec que hi ha una cosa que és la més important, i és: deixem, si us plau, l'anècdota en un costat i centrem-nos en la categoria.

I la categoria és: quan anem a Moçambic, la gent no estarà pendent de si un servidor de vostès va dir determinades afirmacions el mes de juliol que, amb les mateixes paraules o unes de similars, va repetir el mes de desembre, sinó que a Moçambic, a la gent que, gràcies a l'acció de la cooperació catalana, doncs, ha vist com ja millorava per exemple la seva qualitat de vida en l'àmbit de la salut això no li importarà absolutament gens perquè el que anirà a valorar és el resultat. La gent que en un país com l'Equador per primera vegada en la seva vida tindrà dret a ser alfabetitzada en la llengua seva, de la seva família i del territori on han viscut tota la vida, doncs, això ho deuran també a la cooperació catalana. A la gent del Perú, que van veure com algunes de les primeres assistències en un moment difícil i dolorós per al país, doncs, venien de Catalunya, no els preocupa ni poc ni gens..., perquè probablement no deuen saber ni que existeixi un pla anual ni un pla director de cooperació; l'únic que sí que saben és que hi havia una etiqueta que posava «Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament», que venia de Catalunya i que els ajudava. Com ho saben els refugiats palestins, doncs, que veuen també com, gràcies a la intervenció pública d'aquesta agència, de la cooperació del Govern de Catalunya, la seva dignitat de vida és més elevada que no pas ho era abans.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor vicepresident. El Reglament preveu un torn, naturalment no obligat, de repreguntes o petició d'aclariments. A aquests efectes, i com que es dedueix de la naturalesa de l'objectiu del Reglament, concedim tres minuts com a màxim per grup per fer repreguntes o petició d'aclariments. Gràcies. Senyora Figueras.

La Sra. Figueras i Ibàñez

Gràcies, president. Intentaré ser breu. I, més que res, a veure, denotar que vostè deia, doncs, que no només ens hem de quedar en aquesta denúncia que hem fet nosaltres del retard, però quan tots n'han parlat és potser perquè ho veuen important, no? I, a més a més, nosaltres no només hem denunciat aquest retard quant

als plans de cooperació, sinó que també hem denunciat una reconeguda manca d'estratègia.

Per una altra banda, la senyora Simó –i permetin-me, doncs, que li contesti– ha fet o ha exclamat alguna cosa així com: «No sabem què hauria passat si avui no s'hagués portat a terme, doncs, aquesta compareixença o aquesta sessió informativa d'aquest pla.» Però és que no podria ser d'una altra manera, perquè la llei en el seu apartat 4 de l'article 9 així ho contempla, no?, que els plans anuals hauran de ser presentats –no aprovats, però hauran de ser presentats– en el Parlament.

I, conseller, quan jo li deia que vostè..., o quan li denunciava, doncs, una miqueta el meu desencís o la meua preocupació perquè vostè ens exposava aquí una memòria, és perquè la llei el que exposa no és que es vingui a retre comptes, ni que es vingui a exposar una memòria, sinó que al que s'ha de vindre és a exposar un pla. I un pla, normalment, es fa sobretot a principis d'any. Això és el que nosaltres denunciàvem.

I, per una altra banda..., i abans m'ha quedat en el tinter alguna coseta –però la senyora Simó hi feia referència–, sobretot en el pressupost d'aquest pla i el pressupost..., que també n'ha parlat vostè, conseller, doncs, d'aquests diferents pressupostos de cooperació. I tant que vostès –i això els ho hem de reconèixer i els ho hem reconegut sempre– han fet evolucionar quantitativament el pressupost per a cooperació. No podria ser d'una altra manera, els ho hem de reconèixer. I d'això ja els vaig dir un dia que nosaltres ens en felicitàvem, també, perquè, en part, atesa, doncs, la nostra actuació en anteriors governs segur que vostès han pogut dotar de millors pressupostos la cooperació.

Però, per una altra banda, el que sí que m'agradaria denotar és que, de la mateixa manera que s'han anat –per dir-ho d'alguna manera i permetin-me l'expressió– engrixant aquests pressupostos, caldria veure on ho han anat fent. És a dir, vostès –i això, doncs, segurament no serà nou que jo els ho digui– han augmentat el capítol 1 dels diferents pressupostos de cooperació d'una manera exacerbada.

I, a més a més, doncs, darrerament vàrem tindre també la Festa de la Cooperació, que també s'ha tret aquí, no?, i que evidentment, doncs, la van haver de finançar amb aquests pressupostos, que precisament el cost total no el sé perquè no m'ho han respost encara, però sí que els puc dir que tant l'augment del capítol 1 com haver d'anar pagant segons quines festes milionàries és possible que faci que el pressupost de cooperació, que anualment van augmentant..., aquest augment no reverteixi en actuacions finalistes per a la cooperació al desenvolupament. I és això el que a nosaltres realment ens preocupa.

Res més, conseller. Simplement, doncs, prendre-li la paraula. Esperem que aquest cop facin la feina i la facin bé i, a més a més, la facin quan calgui, que ens sembla, doncs, que estan en això. I, per tant, doncs els agrairem que en breu ens puguin presentar aquest pla 2008.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora Figueras. Senyor Comín...

El Sr. Comín Oliveres

Gràcies, senyor president, per la seva magnanimitat. Brevíssim. Bé, jo volia començar celebrant la coincidència –no sé si total, però molt alta– amb el plantejament que ha fet el conseller de la Vicepresidència.

Vull recuperar una cosa que ha dit el diputat del Partit Popular, que crec que ha de quedar també, diguem-ne, en aquesta sessió prou solemnitzada: el consens del qual venim i el consens que mantenim; estem fent les polítiques de cooperació per consens. Jo ho dic en el sentit que m'agradaria que tots els grups se sentissin propi el pla anual en la mesura que es deriva del pla director, diguem-ne, i que, per tant, els mèrits d'aquest Govern també són els mèrits de l'oposició.

Inclús deixin-me dir una segona cosa. Jo crec que podem dir..., o jo vull, en aquest cas, ser generós i reconèixer que segurament en aquest consens té més mèrit l'oposició que la majoria. D'acord, fantàstic. És a dir, aquest consens, una part important d'aquest consens, és gràcies a l'oposició. I fan un exercici de responsabilitat..., crec que no és pròpiament un mèrit, sinó un exercici de responsabilitat, de pensar en els interessos de la cooperació catalana, el que els ha dut..., vull pensar que és això el que els ha dut al consens. Però m'agradaria que fóssim conscients que aquí estem en aquesta situació.

Llavors, després, un comentari brevíssim a cadascun dels diputats que m'han precedit en la paraula –molt breu. A la diputada Figueras li voldria fer entendre que una cooperació de qualitat –ho ha dit el conseller de la Vicepresidència– requereix una estructura professional de qualitat...

El president

Perdó, senyor Comín, el torn és de repreguntes. Li agrairia que no s'establiessin debats entre els grups, excepte que sigui vitalment indispensable per a la supervivència.

El Sr. Comín Oliveres

Només comentar això. I només, en la línia del que ja ha dit el vicepresident, repetir, tal com ha dit ell, que un retard no és una transició, no barregem els conceptes. Fer un pla –presentar un pla anual– amb retard no és presentar un pla anual de transició; no és de transició, és de compliment del pla director. Jo crec que, en aquest sentit, em remeto a les seves reflexions per insistir en el fet que no podem confondre..., no hi ha hagut perjudici per a les entitats, no hi ha transició en el model. El que fem és madurar el model i l'executem. Per tant, no hi ha hagut perjudici en l'execució i en la concessió de subvencions a les entitats.

Molts gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor Comín, per la seva ordenada disciplina. Senyora Simó, té la paraula.

La Sra. Simó i Castelló

Molt breument; de fet, una petició –que s'entengui com una petició d'aclariments, en tot cas. El vicepresident s'ha referit també que l'anècdota sovint s'eleva a la categoria. I jo hi afegiria que potser de vegades aquesta anècdota està molt mal contrastada.

L'aclariment creiem que vindria respecte del que s'ha afirmat quant a despesa de personal, quan nosaltres entenem que el pressupost en cap cas..., almenys la despesa del personal respecte al pressupost no supera gairebé el 6 per cent –parlem de poc més de tres milions d'euros sobre 52 milions d'euros–, però que, si mirem la despesa executada, no arriba pràcticament o no supera pràcticament el 5,5 per cent del pressupost de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament. Però si posem per cas, i per triar algun país a l'atzar..., en projectes a Guatemala, per exemple, podríem dir que això no arriba ni al 2,3 per cent de tota la inversió que es fa en aquests projectes a Guatemala. És una qüestió d'aclariments que entenc que també pot ajudar a situar les coses i a donar encara més confiança i més força en la feina ben feta i en tot allò que hem comentat.

I després, per altra banda, la necessitat –que des del nostre grup entenem que és clau per a la transparència, com abans he dit, per a una bona avaluació de la cooperació catalana sobre el terreny i també per identificar projectes més adequats i, si escau, reorientar-los– de personal qualificat que es dediqui a seguir els projectes. Per tant, no només parlem d'unes xifres quantitatives, que desmenteixen allò que s'ha dit, sinó també d'una necessitat qualitativa, dins òbviament del règim de contractació de la Generalitat, per poder fer bé el seguiment d'aquests projectes. És com si –una peça clau per al Copca i tot el que és la internacionalització de l'economia catalana–, doncs, es prescindís de les figures de seguiment d'obertura d'aquesta internacionalització *in situ*. Doncs, exactament igual: si ens creiem la cooperació catalana, si ens creiem que la cooperació catalana s'ha fet gran, si ens creiem que la cooperació catalana s'ha de professionalitzar, entenem que el creixement del capítol I hi ha de ser. Però en cap cas des del nostre grup podem acceptar que aquest creixement superi, ni de bon tros, més enllà del 6 per cent del total del pressupost. I menys encara de l'executat.

Si vol fer-nos aquest aclariment... I, si no, ja ens donaríem per aclarits, senyor vicepresident.

El president

Moltes gràcies, senyora Simó. Senyor López...

El Sr. López i Rueda

Gràcies, senyor president. En tot cas, agrair les mostres d'agraïment. De totes formes, també demanaria al senyor vicepresident i al portaveu socialista que les meves paraules sobre el consens i això tampoc les repeteixin gaire, a veure si al final em faran fora del grup, eh? (*Rialles.*) Perquè sembla que he estat el que més l'ha defensat, que no és el cas –no és el cas.

Jo el que li he dit, senyor conseller de la Vicepresidència, és que el consens el tenen –el consens el tenen–,

amb la qual cosa la tasca és molt fàcil. I no entenem que, tenint el consens polític i social que tenen, doncs, no fem les coses ben fetes en el tema dels terminis. I el tema dels terminis jo crec que és un tema bàsic. I jo li comentava, quan li deia l'aplicació del pla, tant el director com el pla anual, que a nosaltres ens sobtava com es podia, des de l'1 de gener, aplicar una cosa que encara no se'n sabia quines eren les directrius del juliol i de l'octubre.

Però, miri, a mi m'agradaria –i no només m'adreço a vostè, també m'adreço al responsable de cooperació de la Generalitat de Catalunya– que també, quan vingui amb un pla de l'any 2007 quan l'estem acabant, ens ho posin amb una calendarització i amb una memòria econòmica. I li dic per què. Abans el portaveu del grup socialista ens ha demanat avaluació –avaluació. És a dir, si jo ara li pregunto quan es publicarà el llibre verd del codesenvolupament, jo crec que vostès ens ho podrien dir. O si li dic que quan es crearà un grup de treball amb les entitats per al tema del comerç just, o la comissió, també ens ho podrien dir. És a dir, aquí parlem tots de futur, però també hem de pensar que això és un pla que s'ha aprovat el 2007 i que s'ha d'aplicar.

I després una altra referència. Una de les coses en què més van posar l'accent quan vam provar el pla director era que no només fes cooperació l'Agència Catalana de Cooperació, que n'ha de ser la punta de llança, i ha de ser la que ha de tenir el pes específic i el pes important, i la que ha de dirigir la cooperació catalana. Però els departaments hi havien de tenir un pes específic. Si vostès miren el pla de cooperació, només en parlen d'un, de departament: del Departament d'Educació –en parlem, del Departament d'Educació; una altra cosa és que després es doni a veure...

Clar, quan parlem dels 65,6 milions..., no m'equivoco? –65,6 milions? (*Pausa.*) Això és de l'Agència Catalana de Cooperació o és de tota la Generalitat de Catalunya? Jo crec que és un tema important perquè, llavors, la cooperació catalana no només ha de ser, com li deia, des de l'Agència Catalana de Cooperació, sinó que també ha de ser des dels diferents departaments. Per tant, jo crec que és important que no només estigui des del punt de vista econòmic..., sinó també quina és l'activitat que fan els diferents departaments. I li dic per què: perquè en altres èpoques vam tenir –i vostès ho coneixen molt bé– la controvèrsia sobre la cooperació que feia el Departament de Salut. I vostè ho coneix molt bé. Per tant, no només que en facin des dels diferents departaments, sinó com s'aplica, com avaluem la cooperació que fan els diferents departaments en aquest sentit.

Gràcies, senyor president, senyor conseller, senyores diputades, senyors diputats.

El president

Gràcies, senyor López. Alguna altra paraula? (*Pausa.*) Senyor Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. La importancia del número a efectos de aprobación o no de planes no tiene mayor relevancia; cada uno defiende sus ideas. Uste-

des se quedan muchas veces en solitario en muchos proyectos y no por eso tienen menos trascendencia para ustedes sus ideas.

En todo caso, sí que quería hacerle mención a varios aspectos que ha tenido a bien reflejar en su contestación. En cuanto al número de países, usted me ha citado uno que efectivamente es insular y lo conozco. Es decir, que no tiene nada que ver; me estaba refiriendo al continente. Y en los países y territorios por ámbitos geográficos figuran exclusivamente como prioritarios dos africanos, que son Mozambique y Senegal –no debemos haber leído otro plan...–, y preferentes, Gambia, Camerún y Etiopía. Es decir, son cinco: prioritarios, dos y preferentes, tres. Es decir, que el continente africano..., y quiero decir con esto que nos parece especialmente... (*Veus de fons.*) Y Marruecos, efectivamente –Marruecos también, tiene razón: Marruecos y Sahara Occidental. Pero yo me había referido a África subsahariana en mi intervención, no me había referido a África en total.

Pero bueno, en todo caso, insistimos que nos parece, dado el grado de pobreza que existe en esos países, realmente muy pobre la presencia catalana en África y la presencia de la cooperación catalana en África. Y por eso exhortábamos a cambiar o a incidir en este ámbito. Sobre todo siendo coherentes con una de las críticas que se le ha efectuado por parte de nuestro grupo, que es que entendíamos que uno de los fundamentos de la línea estratégica de acción debía ser la de la línea de acción humanitaria. Y por eso, en coherencia con esta posición, nosotros entendíamos que debía fijarse un mayor número de actividad de actuaciones en el África subsahariana.

En cuanto a la razón por la que no se apoyó el plan director por nuestro grupo, obedece –y no se lo ocultó– fundamentalmente al tema de la incidencia política y así se puso de manifiesto en las negociaciones previas que hubo. Nosotros coincidimos –coincidimos plenamente– en los objetivos del milenio. Y en la medida que favorece este plan de cooperación –y usted ha hecho referencia a él y lo ha remarcado– al cumplimiento por parte del Estado español, de España, de los objetivos del milenio en la parte que le corresponda, nosotros estamos completamente de acuerdo y ahí sabe, *conseller*, que tiene nuestro pleno apoyo. Ahora bien, en el tema que nos preocupa y que nos alarma –y al que ha eludido responder–, que es el tema de la incidencia política, sí que entendemos que la acción exterior no es el mecanismo adecuado para ello.

La respuesta que me ha dado sobre el caso cubano he de decirle que me ha decepcionado. Porque evidentemente señalar como actuación de incidencia política la ayuda a los *casals catalans* en... (*Veus de fons.*) No, lo digo porque es que me estoy refiriendo a eso. Es decir, yo le he preguntado qué tipo de actuación de incidencia política..., que es lo que figura aquí, en el plan. Lo vuelvo a repetir –es que me interesa...

El president

Perdoni, senyor Domingo...

El Sr. Domingo Domingo

«Impulsar...»

El president

Senyor Domingo...

El Sr. Domingo Domingo

Ahora termino. «Impulsar actuaciones de incidencia política.» Se está hablando de eso. Y evidentemente la ayuda a los *casals catalans* espero que no sea de ese tipo.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, senyor Domingo. Té la paraula el senyor vicepresident.

El vicepresident de la Generalitat

Ja que em dóna la paraula, en faig ús per agrair als diferents grups parlamentaris les seves intervencions i renovar el compromís que en les primeres setmanes de l'any vinent puguem ja tenir el pla corresponent al 2008.

Moltes gràcies.

El president

Suspenem per un minut la sessió per acomiadar amb cortesia els nostres invitats. Continuarem immediatament.

La sessió se suspèn a tres quarts de dues del migdia i dos minuts i es reprèn a tres quarts de dues i tres minuts.

El president

Recomencem la sessió, senyores i senyors diputats.

Proposta de resolució sobre la creació del registre de cooperants a l'exterior
(tram. 250-00264/08)

Tenim dos punts encara de l'ordre del dia, que són dues propostes de resolució, la primera de les quals és sobre la creació del registre de cooperants a l'exterior. Presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular, té la paraula el senyor López.

El Sr. López i Rueda

Gràcies, senyor president. Vostès, que són experts en política de cooperació, coneixen molt bé que el passat 21 de març de 2006 l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament, doncs, va anunciar la creació d'un registre de cooperants catalans a l'exterior amb l'objectiu de millorar la situació laboral i les condicions d'aquest col·lectiu.

A l'actualitat..., almenys quan es va presentar la proposta de resolució es desconeixia el nombre exacte de

cooperants catalans i només es tenia constància de cooperants que treballaven directament amb la Generalitat o aquells que treballaven amb les entitats locals. Aquest anunci, doncs, va ser acollit de molt bon grat per la comunitat cooperadora catalana. El registre, a més, s'anunciava, més enllà de motius estadístics o de control, per la voluntat de millorar la situació laboral d'un col·lectiu, que s'ha de fer referència que pateix les conseqüències de la seva manca de regulació, de les situacions que ha de viure en els països en els quals treballa, així com de la manca de reconeixement posterior, sobretot quan tornen aquí, a Espanya, a Catalunya.

Però des de la realització de l'anunci per part de l'Agència Catalana de Cooperació, ara fa més d'un any, no ens consta –o no ens constava, almenys, quan es va presentar la iniciativa– que s'hagi avançat gaire en la creació d'aquest registre. Per això creiem que cal donar un impuls definitiu i necessari a la creació del registre de cooperants catalans i aprofitar la seva creació per establir canals de comunicació directes i flexibles entre els cooperants catalans i la Generalitat de Catalunya, mitjançant l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament, que ens permetin conèixer directament les dificultats laborals dels nostres cooperants.

I quan vam presentar la iniciativa demanàvem que aquest registre es creés abans de finalitzar l'any –si els grups que donen suport al Govern són flexibles, flexibilitzaríem aquesta data–; que es fes la màxima difusió de la creació d'aquest registre a aquelles entitats catalanes que treballen en l'àmbit de la cooperació; que es creï el carnet del cooperant amb beneficis laborals i socials que permeti avantatges per a aquells que són o han estat cooperants a l'exterior; que s'obri una línia directa de consultes en el si de l'Agència Catalana de Cooperació que permeti als cooperants tenir una via de comunicació per a qualsevol consulta relacionada amb els temes laborals, de salut, de cooperació, de política internacional, etcètera, i que s'iniciï un estudi entre els cooperants a l'exterior per conèixer millor i directament amb ells o amb elles les seves situacions personals i laborals, així com les seves demandes.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor López, per l'exposició sintètica. A més, demanaria als grups en el torn de fixació de posicions que siguin també el màxim de sintètics. Entenc que, pels grups que representen el Govern, parla la representant d'Esquerra Republicana, la senyora Anna Simó.

La Sra. Simó i Castelló

Molt bé. De manera sintètica i en nom dels tres grups...

(Veus de fons.)

El president

Sí. L'ordre..., és cert. L'ordre és el dels grups per la seva composició i té la paraula la senyora Ruiz. Disculpi, senyora Simó.

(Rialles.)

La Sra. Ruiz i Isern

Gràcies. Seré breu; més que res, per l'hora i perquè alguns..., ja és la tercera comissió i estem una mica saturats. I, a més, perquè ja vam parlar d'això en una altra proposta de resolució sobre l'exempció fiscal. Per tant, els arguments que repetiria aquí, doncs, són els mateixos: perquè és important donar compliment a aquest anunci que va fer l'Agència Catalana de Cooperació, doncs, de crear aquest registre de cooperants –nosaltres sí que serem flexibles amb la data perquè sabem que som a meitat de desembre. Estarem d'acord en tots els punts.

I demanar una mica, en el 4, que, si s'obre una línia directa de consultes, que ja està bé..., però que això no suposi un increment de l'estructura a l'agència catalana, sinó que ja s'aprofiti la que hi ha –el senyor Comín riu perquè ja sap per on anem, després de les denúncies que hem fet anteriorment–, sinó que aprofitem l'estructura que té, doncs, l'agència catalana per poder donar aquest suport.

Per tant, donaríem suport a aquesta iniciativa.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyora Ruiz, també per l'esforç de síntesi. Senyora Simó, té la paraula, ara sí; gràcies.

La Sra. Simó i Castelló

Moltes gràcies, senyor president. Primer de tot, per compartir la necessitat i l'interès per al sector de la cooperació catalana de crear aquest registre de cooperants, no només a efectes censals, està clar, sinó per anar més enllà, com ara validar qüestions que entenem que són crucials per al bon exercici de la cooperació, com ara saber si l'entitat promotora del cooperant consta inscrita en el registre corresponent, si existeix acord complementari de destí, si el territori al qual es vol anar a fer la cooperació compleix amb els requisits legalment establerts o, per exemple, saber si el projecte està destinat a cooperació al desenvolupament o a acció humanitària a efectes de còmputos diversos. I també, per tant, per tenir constància que s'aplica de manera correcta l'Estatut del cooperant a Catalunya.

Per això l'agència catalana va anunciar que crearia el registre de cooperants. Però no va ser fins a la sortida i entrada en vigor d'una ordre ministerial que va aparèixer l'any 2007 que es va poder posar a treballar a l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament. A partir del febrer del 2007, un cop sabuts ja quins eren els aspectes concrets que desplegaven aquest reial decret de l'any 2006, doncs, va poder començar a engegar i validar i adaptar el registre d'ONG per al desenvolupament que es va crear l'any 2003. Per tant, ens consta que en aquest moment l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament treballa en la modificació del decret de creació del registre d'ONG, que és molt més ràpid i simple, per corregir aquelles diferències o mancances que pugui tenir el registre d'ONGD respecte de l'ordre del ministeri i posteriorment signar un conveni de col·

laboració amb l'AECI perquè el registre es reconegui com un registre vàlid a efectes del decret i de l'ordre.

Per tant, els grups que donem suport al Govern entenem que es fa ja i que es fa en els terminis més breus possibles aquesta aplicació definitiva del registre. I, per la qual cosa, doncs, no donarem suport a aquesta proposta de resolució, no pas perquè no en compartim la necessitat i l'interès, sinó perquè creiem que això ja es fa. Tot i que creiem que seria molt adequat de tenir en compte qüestions que no es deriven pas del registre en si, sinó d'altres qüestions, com són del punt 3 al 5, doncs, pel que fa a l'actuació de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament, però que entenem que no fan una referència estricta al que és a la creació d'aquest registre de cooperants.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Simó. Senyor Domingo...

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Nuestro grupo dará apoyo a la propuesta de resolución del Grupo Popular.

El president

Moltes gràcies.

Procedim, doncs, a la votació.

Vots favorables a la proposta de resolució?

Vots contraris?

Abstencions?

Queda rebutjada, doncs, per 12 vots en contra i 9 a favor.

Proposta de resolució sobre el desplegament de l'Estatut del cooperant (tram. 250-00266/08)

Procedim... (*Veus de fons.*) El darrer punt de l'ordre del dia: Proposta de resolució sobre el desplegament de l'Estatut del cooperant, presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular. Té la paraula el senyor López.

El Sr. López i Rueda

Gràcies, senyor president. Tots vostès saben, perquè són coneixedors de la política de cooperació, que el passat 14 de maig de 2006 va entrar en vigor, mitjançant un reial decret, l'Estatut del cooperant, aprovat pel Govern d'Espanya, per intentar donar resposta a les necessitats actuals que els cooperants espanyols tenen, sobretot pel que fa les seves condicions laborals. La Llei de cooperació internacional al desenvolupament, aprovada l'any 1998, parlava de l'obligació d'aprovar un estatut que regulés els drets i deures dels cooperants espanyols en països en vies de desenvolupament, però fins a la data la normativa no s'havia materialitzat. Per tant, l'aprovació d'aquest Estatut no només era una obligació legal,

sinó, a més, una obligació moral per part del Govern espanyol.

Entre les novetats de l'Estatut del cooperant destaquen, sobretot, l'anomenada «assegurança col·lectiva», que serà finançada en part per l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional, i mesures per promoure la incorporació en el mercat de treball dels cooperants que, finalitzada la seva tasca a l'estranger, doncs, retornin a Espanya.

Tot i això, les competències sobre les quals es fonamenta l'Estatut del cooperant són compartides entre el Govern espanyol i els governs autonòmics. Per aquesta raó, la Generalitat de Catalunya no es pot donar per satisfeta amb l'aprovació d'aquest Estatut. Les competències de la Generalitat fan obligatori el desenvolupament a casa nostra de l'Estatut del cooperant..., que desenvolupi i complementi el que ha aprovat el Govern de l'Estat.

Per aquests motius, nosaltres el que demanem al Consell Executiu és el desenvolupament de l'Estatut del cooperant en el marc de les competències de la Generalitat de Catalunya.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor López. Té la paraula la senyora Ruiz, en nom de Convergència i Unió.

La Sra. Ruiz i Isern

Gràcies, senyor president. Des de Convergència i Unió, com hem fet sempre i no sempre rebem el suport, doncs, dels grups que donen suport al Govern..., és de desenvolupar al màxim les nostres competències, no només en l'àmbit de cooperació, sinó en tots els àmbits del nou Estatut.

Per tant, donem suport a aquesta iniciativa per donar compliment a la llei, però sobretot per desenvolupar al màxim el nostre nou Estatut de Catalunya.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyora Ruiz. Dels grups que donen suport al Govern, en primer lloc, té la paraula el senyor Comín.

El Sr. Comín Oliveres

Sí. Gràcies, senyor president. Senyor López, diguem que les intencions de la proposta de resolució les compartim. El que passa és que tot el que es pot fer en aquesta matèria ja es fa. I ara, si m'ho permet, li detallaré les actuacions que es fan des del Govern. Per tant, ja li avanço que no acceptem la proposta de resolució perquè demana una cosa que ja en aquests moments es duu a terme, dèiem, no?

En primer lloc, aclarim el marc de l'actuació a la qual es pot acollir la Generalitat, perquè jo crec que això és molt important –que es conegui el marc de l'actuació, els límits de l'actuació. L'Estatut del cooperant bàsicament és de competència estatal; per això es va desplegar

mitjançant un reial decret. És veritat que l'ordre ministerial preveu una assegurança col·lectiva; és veritat que l'ordre preveu que les comunitats autònomes s'hi poden acollir, poden participar –diguem-ho així– en aquesta assegurança col·lectiva. Però l'ordre ministerial explica que aquesta participació de les comunitats en l'assegurança col·lectiva –apartat sisè de l'ordre ministerial– s'ha de fer d'acord amb un conveni específic de col·laboració entre l'AECI i les agències autonòmiques.

Es va fer una reunió al febrer de l'any 2007 a l'AECI amb les comunitats autònomes que tenen polítiques de cooperació per veure de quina manera es concretava la participació de les comunitats autònomes en l'assegurança col·lectiva. El que passa és que aquesta reunió no ha donat els fruits que en aquell moment es preveien, que eren la creació de l'assegurança. I el que ha fet el Govern d'Espanya és una altra cosa, que és: en els pressupostos generals de l'Estat s'ha creat un fons per afrontar aquesta assegurança col·lectiva. Directament, pressupostos generals de l'Estat. Per tant, s'entén que en principi és el Govern qui assumeix la totalitat dels, diguem-ne, costos financers que suposaria aquesta assegurança. Tot i així, aquest fons està pendent de desenvolupament reglamentari. No se n'ha fet el desenvolupament reglamentari. Quan se'n faci el desenvolupament reglamentari veurem si hi ha possibilitats que les comunitats autònomes hi participin.

Aclarit això..., ho dic perquè en la seva proposta de resolució, vostè, concretament, fa referència a la qüestió de l'assegurança col·lectiva. Tot i així, vist que el marge d'actuació que queda, d'acord amb les competències respectives de cadascú –sense que hi hagi cap mena..., ni cap sospita d'invasió competencial–, en aquests moments no permet que la Generalitat faci re amb relació a l'assegurança col·lectiva que preveu l'ordre ministerial, l'agència –la direcció general, en aquest cas– ha fet una cosa –l'agència pròpiament, no la direcció general–, que és un estudi de mercat que permeti fer una proposta d'algun tipus de producte financer que tingui les virtuts i les prestacions –si em permet dir-ho així– d'una assegurança col·lectiva per a les ONG catalanes. Aquest estudi en aquests moments està en fase d'elaboració. Per tant, quan disposem d'aquest estudi, en tot cas, vostès, a través dels canals pertinents, en poden tenir coneixement.

I és per tots aquests motius que considerem que no és necessari recolzar la seva proposta de resolució.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor Comín. Entenc que els altres grups en representació del Govern se senten representats per la intervenció del senyor Comín. *(Pausa.)* Té la paraula, per tant, el senyor Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Nuestro grupo anuncia la abstención en esta propuesta de resolución.

El president

Gràcies, senyor Domingo. El senyor López em demana la paraula; per contradiccions?

El Sr. López i Rueda

Sí, senyor president. La hi demano per contradiccions.

El president

Endavant.

El Sr. López i Rueda

Jo tinc la sensació que el senyor Comín no ha entès bé la iniciativa. Primer ens ha parlat, ens ha dit que tota la capacitat que té la Generalitat de Catalunya..., en el desplegament de l'Estatut del cooperant ja es feien diverses activitats; i després només ens ha parlat de l'assegurança. Per cert, senyor Comín, l'assegurança està a la part dispositiva, no està a la part propositiva. Era anecdòtic, per dir-ho d'alguna manera.

Però si vostès fan –cosa que no ens ha comentat– tot això, comenti-ho també a la Federació d'ONG per al desenvolupament a nivell estatal, que aquest any a la memòria del 2007 un altre cop posarà que la Generalitat de Catalunya incompleix aquest precepte de desplegar l'Estatut del cooperant segons les competències autonòmiques.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies.

Procedim a la votació.

Vots favorables a la proposició?

Vots contraris?

Abstencions?

Queda rebutjada per 12 vots en contra, 8 a favor i 1 abstenció.

Abans d'aixecar la sessió, permetin-me desitjar un bon Nadal a tots els membres de la comissió i aprofitar també l'ocasió, perquè consti en acta, espero que en nom de tots, la felicitació a la vicepresidenta de la Comissió per la seva nova maternitat.

Gràcies i bon Nadal. Adéu-siau.

La sessió s'aixeca a les dues del migdia i tres minuts.